

Hrob rodičů Otokara Březiny, Počátky

Popis:

Hrob básníkůvých rodičů na počáteckém hřbitově je možné nazvat pomyslným začátkem jeho básnické cesty. Smrt obou rodičů v rozmezí necelých čtyř dní ho poznamenala do konce života. Se smrtí matky, Kateřiny Jebavé, se Březina nikdy nevyrovnal.

Podrobný popis:

Otokar Březina, vlastním jménem Václav Jebavý, je jedním z předních představitelů českého básnického symbolismu. Narodil se v Počátkách v rodině venkovského obuvníka a po maturitě na reálce v Telči nastoupil jako učitel v Jinošově u Náměště nad Oslavou. Po studiích na učitelském ústavu působil v Nové Říši. Posledním místem jeho pobytu i učitelského působení se staly Jaroměřice nad Rokytnou, kde je pochován. Březinu kromě smrti rodičů významně ovlivnilo také přátelství se spisovatelkou, filozofkou a myslitelkou Annou Pammrovou, která žila na samotě v nedalekém Žďárci u Tišnova. Byl jedním z představitelů České moderny, publikoval v dobových časopisech, hluboce se zajímal o studium filozofie a jazyků.

Báseň *Moje matka* je součástí jeho první sbírky *Tajemné dálky*.

OTOKAR BŘEZINA: MOJE MATKA

Šla žítím matka má jak kajícnice smutná,
den její neměl vůně, barev, květů, jasu:
plod žití suchý jen, jenž jako popel chutná,
bez osvěžení trhala ze stromu času.

Prach ostrý chudoby jí v tváři krásu šlehal
a řezal do očí a v slzách zánět hasil,
jak samum v závějích se v její cesty sléhal
a ve svých vlnách umdlené jí sklenul asyl.

Pod tíží tmavých let svou nakláněla šji,
žeh práce žíravý jí z nervů svěžest leptal,
smrt svoji líbala a v těžké agónii
ret její s úsměvem jen slova díků šeptal.

Na vlhký mramor chrámů klekávala v snění
v hrobových vůních voskovic a před oltáři
a vonných útěch déšť i vizi vykoupení
v své duše kalich chytala jak rosnou záři.

O matko má, dnes v světlo proměněná,
ty šípe zlatý, vystřelený do ohniska
Tajemství věčně planoucích! Zvuk tvého jména
na našich vlnách dochvěl se, však vím, jsi blízka!

Tvé mrtvé krve vychladlé jsem bledým květem,
jenž vláhou zraků tvých se rozpučel a vzrůstal:
chuť trpkou života svým vlíbalas mi retem
a твоjím dědictvím mi v duši smutek zůstal.

A půlnoc zelená když svítí nočním tiším,
ta z hrobu povstáváš a se mnou lože sdílíš;
v svém dechu známý rytmus tvého dechu slyším
a vlnou mého hlasu oživená kvílíš.

V mých žilách zahřívá se teplo tvého těla,
tvých zraků tmavý lesk se do mých očí přelil,
žeh víry mystický, jímž duše tvá se chvěla,
v mé duši v oheň žíhavý a krvavý se vtělil.

A jako tvoje kdys i moje cesta smutná:
bez vůně den je můj, bez barev, květů, jasu;
plod žití jen, jenž jako popel chutná,
tvým stínem ovíván se stromu trhám času.

Region: Pelhřimovsko

Město: Počátky

URL:

Zpřístupnění: volně přístupné

Bezbariérový přístup: ano

GPS: 49°15'52.679"N, 15°14'29.269"E

Mapa: <http://maps.google.com/maps?q=49.2646331,15.2414636&z=12>

Obrázky:

